ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Του **Μιχάλη Ρίζου**

Για τις 30 Μαΐου έχουν ορίσει οι εκπρόσωποι του αστικοποιημένου συνδικαλισμού το "αγωνιστικό" τους ραντεβού. Αποφάσισαν να διαδηλώσουν "ενάντια σε λιτότητα, ανεργία, υπερφορολόγηση", όχι όμως με τα πανό των εργατικών διεκδικήσεων αλλά ως ντουντούκα του Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηχάνων και των "αναπτυξιακών" ονείρων των ελλήνων ολιγαρχών, ως πέμπτη φάλαγγα της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και του ευρωμνημονιακού μπλοκ. Έσπευσαν μάλιστα να δώσουν και "απεργιακό" χαρακτήρα (με ψήφους των παρατάξεων της ΝΔ, του ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΑΛΛΑΓΗΣ και του ΣΥΡΙΖΑ) στη φιέστα.

Οι εργαζόμενοι δεν πρέπει να δείξουν καμιά εμπιστοσύνη σε αυτούς που έχουν αναγάγει την διαταξική συνεργασία σε υπέρτατη αρχή της συνδικαλιστικής δράσης. Σε αυτούς που υπογράφουν κατάπτυστες ΣΣΕ με τους βιομηχάνους και τους εφοπλιστές για να εξασφαλίζουν την κερδοφορία τους. Σε αυτούς που έχουν στηρίξει όλες τις κυβερνήσεις στις αντεργατικές επιλογές τους για να διασώσουν την "ανταγωνιστικότητα" της ελληνικής οικονομίας. Σε αυτούς που ήταν και είναι με το ΝΑΙ στην Ε.Ε. και το ΔΝΤ. Σε αυτούς που έχουν διώξει όλο τον κόσμο από τα σωματεία (λιγότερο από 15% οι συνδικαλισμένοι στον ιδιωτικό τομέα) και αρνούνται να γράψουν τους ελαστικά εργαζόμενους σε αυτά. Σε αυτούς που συναγελάζονται ανοιχτά με την εργοδοσία, το κράτος και τα κάθε λογής αφεντικά για να φιμώσουν κάθε ταξικό σωματείο, να χτυπήσουν κάθε ριζοσπαστική κίνηση, κάθε πραγματικό αγώνα του κόσμου της δουλειάς. Σε αυτούς που έχουν μετατρέψει τις τριτοβάθμιες και δευτεροβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις σε Ινστιτούτα Μελέτης, παχυλά αμειβόμενα από τα δημόσια και ευρωπαϊκά κονδύλια. Σε αυτούς που ήταν απεργοσπάστες στις 12 Γενάρη, τότε που ψηφιζόταν το πολυνομοσχέδιο που περιόριζε το απεργιακό δικαίωμα και τις εργατικές ελευθερίες. Σε αυτούς που έχουν αντικαταστήσει την

ταξική πάλη με τον κοινωνικό εταιρισμό.

Καμιά ταξική δύναμη, κανένας εργαζόμενος και νεολαίος, καμιά αγωνιστική και αριστερή πολιτική κίνηση δεν πρέπει να στηρίξει την "πανεθνική μέρα δράσης".

1) Γιατί είναι μια δράση, είναι μια "απεργία" με αντιδραστικό περιεχόμενο. Μας καλούν να αγωνιστούμε για:

α) "**Ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας και καινοτομίας** με γνώμονα ένα Εθνικό Στρατηγικό Σχέδιο για το μετασχηματισμό του παραγωγικού προτύπου της χώρας".

β) "**Κοινωνικό Κράτος** που παρέχει δίχτυ ασφαλείας για τις ευάλωτες κοινωνικές ομάδες και τους πιο αδύναμους συμπολίτες μας".

γ) **"Πολιτικές εκπαίδευσης και κατάρτισης**, που θα ενισχύουν την υγιή επιχειρηματικότητα, τον παραγωγικό σχεδιασμό και το αναπτυξιακό μοντέλο της χώρας".

δ) **"Δημόσιο σύγχρονο, αποτελεσματικό, ψηφιακό, αξιοκρατικό, δημοκρατικό και βιώσιμο με σεβασμό στα δικαιώματα των πολιτών και των λειτουργών του**. Εξάλειψη των αντιαναπτυξιακών, διαρθρωτικών και γραφειοκρατικών εμποδίων".

ε) **"Περιορισμό της εξοντωτικής φορολόγησης και εξάλειψη της δημευτικού χαρακτήρα εισφορολόγησης**, με παροχή φορολογικών κινήτρων συνδεδεμένων με την υγιή ανάπτυξη και τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας".

στ) **"Πολιτικές αγοράς εργασίας** που δεν θα αναπαράγουν την εκμετάλλευση, τη φτώχεια και τον αθέμιτο ανταγωνισμό μεταξύ των επιχειρήσεων, αλλά αντίθετα θα αναβαθμίζουν το ανθρώπινο δυναμικό και θα συμβάλλουν αποφασιστικά στην παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας".

ζ) **"Ανεξάρτητη Δικαιοσύνη και εμπέδωση του Κράτους Δικαίου"**.

Copy paste-αντιγραφή των ανακοινώσεων του ΣΕΒ και του γραφείου τύπου της κ. Αχτσιόγλου!

2) Γιατί είναι μια δράση, είναι μια "απεργία" με "διαταξικά" αιτήματα, ενσωματωμένα στη λογική των "ματωμένων πλεονασμάτων", της επιχειρηματικής ανάπτυξης και του καθεστώτος επιτροπείας. Σκόπιμα κάποια από αυτά διατυπώνονται γενικόλογα ώστε να

καλύπτουν τους εργοδότες. Μας καλούν να αγωνιστούμε ενάντια στην “υπερφορολόγηση” χωρίς να διευκρινίζουν ποιων: των κερδών ή των μισθών; Προφανώς των πρώτων. Μας καλούν να δράσουμε για την “καταπολέμηση της ανεργίας” και εννοούν την ενεργητική πολιτική απασχόλησης της ΕΕ και της κυβέρνησης για προσωρινές θέσεις δουλειάς των 400 και 500 ευρώ, με πληρωμένες τις εισφορές των εργοδοτών από το κράτος, χωρίς ωράρια εργασίας, για δουλειά την Κυριακή, για ασφυκτικό περιορισμό των επιδομάτων ανεργίας, για ομαδικές απολύσεις και μάλιστα χωρίς αποζημίωση. Μας καλούν ενάντια στη “λιτότητα” αυτοί που υπόγραψαν ΕΓΣΣΕ μισθών πείνας, αυτοί που δέχτηκαν τον υποκατώτατο μισθό και τη σφαγή των συντάξεων με το νέο ασφαλιστικό.

3) Γιατί είναι μια δράση, είναι μια “απεργία” χωρίς **καμιά πραγματική εργατική διεκδίκηση**. Για μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους, νομοθετική απαγόρευση των απολύσεων, αυξήσεων στους μισθούς, τις υπερωρίες και τις συντάξεις με χτύπημα των κερδών του κεφαλαίου, κατάργηση του υποκατώτατου μισθού και ΣΣΕ παντού, μείωση του χρόνου εργασίας, δουλειά με όλα τα δικαιώματα και πλήρη ασφάλιση-περίθαλψη. Απουσιάζει κάθε στόχος ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις, το ΤΑΙΠΕΔ, τα μνημόνια, την 3η και 4η αξιολόγηση, το ληστρικό χρέος, τις τράπεζες, την ΕΕ και την κυβέρνηση.

4) Γιατί είναι μια δράση, είναι μια “απεργία” που **δεν καλεί σε μπλοκάρισμα της πολεμικής μηχανής, στην πάλη για την αποτροπή του πολέμου,** σε ΟΧΙ στην αύξηση των στρατιωτικών δαπανών, την έξοδο από τους ιμπεριαλιστικούς μηχανισμούς (ΝΑΤΟ, ευρωστρατό κλπ), τη συναδέλφωση των εργαζομένων όλων των χωρών. Αντίθετα στηρίζει τα εθνικιστικά συλλαλητήρια καλεί στην εθνική συναίνεση για να “θέσουμε την πατρίδα μας στην πρώτη γραμμή με σκοπό την παλινόρθωση της ελληνικής κοινωνίας και οικονομίας”.

5) Γιατί είναι μια δράση, είναι μια “απεργία” που κάνει πως **δεν βλέπει την εργοδοτική τρομοκρατία, την απολυταρχία των αφεντικών**, τις απολύσεις δι’ ασήμαντον αφορμή, τις μηνύσεις σε όποιον διαμαρτύρεται. Την διπλή καταπίεση των γυναικών (ακόμα και των εγκύων) και των ξένων εργατών.

6) Γιατί είναι μια δράση, είναι μια “απεργία” **με σαφή στόχο κατάργησης κάθε αυτοτέλειας του εργατικού κινήματος μέσα στον “εθνικό κορμό”**: οι φορείς της δηλώνουν ότι πρέπει “να αντιπαλέψουμε τον λαϊκισμό και την πόλωση, που κυριαρχούν στη δημόσια σφαίρα, και στερούν κάθε προοπτική για τις υγιείς και παραγωγικές κοινωνικές δυνάμεις” γιατί αυτά θεωρούν αιτία της κρίσης και της φτωχοποίησης. Και προτείνουν μια “ενιαία δράση, μια νέα, ευρεία κοινωνική συμμαχία. Ώστε όλοι μαζί να αντιταχτούμε έμπρακτα στην πόλωση. Να ενώσουμε δυνάμεις, ενεργούμε συλλογικά, αθροίζουμε εμπειρία

και τεχνογνωσία. Για να πάμε μπροστά χρειαζόμαστε ένα ρεαλιστικό και δίκαιο εθνικό σχέδιο παραγωγικής συγκρότησης".

7) Γιατί είναι μια δράση, είναι μια "απεργία" **με τους φορείς των "πλουσίων" και των "βολεμένων"**, με τους προέδρους και τους γραμματείς τους στελέχη των αστικών πολιτικών κομμάτων. Θαυμάστε την "κοινωνική συμμαχία": ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ, ΓΣΕΒΕ, ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΜΠΟΡΙΟΥ & ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ, ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ, ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ, ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΙΑΤΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ, ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ, ΑΝΩΤΑΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ.

Ήδη από τις αρχές Μάρτη οι Γ. Παναγόπουλος και Ν. Κουτσιούκης δικαιολογώντας την άρνησή τους να κηρύξουν απεργία για τις ΣΣΕ είχαν προαναγγείλει "νέες μορφές κινητοποιήσεων, τύπου Μακεδονικών συλλαλητηρίων" τονίζοντας ότι "πρέπει να βρούμε και κάτι άλλο πέρα από τις γενικές απεργίες που έχουν ξεπεραστεί"!

Δεν αρκούν οι καταγγελίες και οι διαφοροποιήσεις στο "περιεχόμενο". Κάθε ταξικό σωματείο πρέπει να διαχωρίσει συνολικά τη θέση του! Δεν θα προσφέρουν καθόλου καλή υπηρεσία στο κίνημα, αντίθετα θα επωμιστούν μεγάλη ευθύνη, όσες αγωνιστικές δυνάμεις επιχειρήσουν να δώσουν αριστερό "άλλοθι" σε μια τέτοια κινητοποίηση. Είτε στο όνομα "τι να κάνουμε, απεργία είναι", είτε στο όνομα του "παρεμβαίνουμε με το δικό μας πλαίσιο", είτε με τη λογική του "εισοδισμού" στη δήθεν λαϊκή κινητοποίηση για να "μη χάσουμε την επαφή με τον κόσμο".

Το μαχόμενο ταξικό κίνημα δεν θα τους κάνει τη χάρη να νομιμοποιήσει την ξεφτίλα τους. Θα παλέψει για εργατική απεργία ενάντια στη συνολική αντεργατική επίθεση και την 4η αξιολόγηση, "από τα κάτω", όπως στις 12 Γενάρη, με άλλο περιεχόμενο, στόχους, κέντρο συσπείρωσης! **Με ημερομηνίες, μορφές, σχέδιο δράσης και κλιμάκωσης που θα καθορίσουν τα ταξικά σωματεία, οι επιτροπές αγώνα και οι συνελεύσεις τους**! Κάθε ταξική, αγωνιστική δύναμη πρέπει να συμβάλλει σε αυτό! Με την ηγεμονική, κοινή, ανατρεπτική δράση και όχι με το να γίνει "ουρά" στην αντιδραστική, "κοινωνική συμμαχία".